

Nobilissime Amplissimeq; Vir.

Quo nū pēr̄ prolixior; Hor nūn, ut ignoras, brevior
 adūcio; eos imitatus, qui prologos in sc̄nā recitant
 et scriptioñis causam, in compendium referunt. Per̄
 inde brevis sum, ut placet, aut placem. Farid
 autem placat, et quod vult, impetrat, qui placet.
 Verbo itaq; habe, quod rogo. Chartacee h̄c alij,
 (quibus alias volabam, modo adsequere nequeo) & sūnd
 mortuq; Tūo prepotente salutē, vitam respoluunt.
 Negabis? Placenti, non volo. Favoris Tūi miraculo,
 quo sit opus, satib; fratre TE, quod, quem amas, infir-
 metur. Cūp̄ talē erga me tantamq; boni-volentiam
 Tūis annūtias, ut non postim, quod peto, non petard —
 Principem, narratione salamo, VERE in me prouum,
 Unde integerrimo me Tibi affectū & harū aſſiduas.
 Ab hac Dūade, quid non sperem? Ab hoc Pari, cui sit
 placet, quid non impetrām? O m̄s beatūm! O, TE paratio,
 felix m̄! Gabinius, aquil Plutarchū, & sūm Pome-
 pī se gloriabatur hominem; ast ego clientem me, ex
 complegi Principis mei. Unde quām hic Pompeio glo-
 riosor, Augusto hoc Protectore, tam ego felicior —
 sed tem, manū adhibes urantem et ferantem: ne mūnditas
 TE aderam i nō obnoxie iniūcī amēmūs, alioq; constan-
 tem amicitiē profissionem sūrūti posse lūbūrtiq; —
 Amplissime Vir — Sc̄mp̄s līvūt Viris magnatibus
 offens quid aptū, non vero equale. Sunt deformat olim
 misis offens sagittūtēm, aut deformat corollas Marti-
 aptū ap̄ autem vel risū vel dolitūtētēris, nūnq; nām
 vētitūtē. Auglo yroptēra, ne Tūa Generositas det
 mihi exp̄india prohibeat. Aquare Tūū erga me animū
 Et, quō dūm tētāris, moritū, nec debet m̄, nec post,
 inganūtē fateor; sūnt humana estimations, adeq; com-
 pensatione, longē altiora. Amas, ac beneficiendo obligas
 & wētēs wētē: canis mēlūtē gūnū immensitatēm & mū-
 lari; sed gratiē viriūtē mentis pūllūtē mēlōtē non con-
 redi oīo suppliciōtē. Sane quem nisi Catellūtē gūnū candoris
 ac pūllūtē, tētē est, acciditq; rebelli & quod non agni-
 tib; isti Lactib; alligetū, sed Vīce TE, in qua, tan-
 quām alterā se, conūtē oīo dulcissima & exp̄ubēt, gu-
 mīo insidiat lūsib; tē. Ideo hanc ad TE viam non pre-
 tēndi, iterūtē iterūtē observo. TE, Vir magne,
 quod attinet; amoris erga me Tūū limet, non —

Hug. 37.

penetrare stat, sed libard; non ornari, sed vancari;
non adornare, sed quæcꝫ dixerim, adorari. Simus (volunti
saera sollemnis) silentio votus, quam yclausu colebor
erit; socijs in omnem Aeternitatem devotissimo Tibi
pictore finibus, patere vel a quadibꝫ sim.

Vir nobilissime

pro S. C. ^{is} incolumitate
iugiter die supplicemus,
quæsto per occasionem & Te
accipiat

Tueq[ue] Generositati
scrūns

B. a Kessel

In Coon - ig^o Aprilis
a 1696

